

Música de Rússia al segle XIX - Bolshoi

Autor:

Data de publicació: 14-09-2023

***El dia de la inauguració del teatre, es va mostrar el pròleg "El triomf de les muses" A. Alyabyev i A. Verstovsky, al·legòricament que representa com el geni de Rússia amb l'ajuda de muses de les ruïnes d'un teatre cremat va crear un nou bell temple de l'art: el Teatre Bolxoi Petrovski. Dins el pròleg va ser ocupat pels millors actors de la tropa: el geni de Rússia va ser interpretat pels famosos tragèdia Pavel Mochalov, el déu de les arts Apol·lo - cantant Nikolai Lavrov, muses Terpsichore - ballarina principal Felicità Virginia Gullen-Sor. Després de l'entreacte, es va mostrar un ballet de Ferdinand Sor "Sandrillon". "La brillantor del vestuari, la bellesa de l'escenografia, en una paraula, tot teatral. L'esplendor aquí es combina, així com en el pròleg, - va escriure el musical crític V. Odoievski. Donar "igual plaer a tots els habitants Moscou", la direcció del teatre va decidir repetir aquesta representació l'endemà.**

os5ka.ru - ????????? ? ????????? -> ?????? ? ?????? ?????? 19 ??? (archive.org)

Música de Rússia al segle XIX [foto] Per a Rússia, el segle XIX va ser l'època de la formació d'una escola nacional de música. Al segle anterior, només la coral va assolir un alt nivell de desenvolupament de la música sacra; Tradicions d'òpera, vocal de cambra i simfònica. La música s'ha desenvolupat en el nou segle. Aquest procés va estar decidivament influenciat per D'una banda, la cultura d'Europa occidental, i de l'altra, el folklore rus. Els compositors russos van començar a viatjar a l'estranger. Allà es van comunicar amb destacats mestres de l'art musical i, el més important, europeus rebuts Educació Musical. Introducció a la cultura europea no només va elevar el nivell professional dels compositors i intèrprets russos, però també els va ajudar a entendre millor les tradicions de la música nacional. Al segle XIX, es van establir normes europees de vida concertística a Rússia. Això es deu, en primer lloc, a la fundació de la Societat Musical Russa (1859). Les seves activitats eren de caràcter educatiu. Disposades Concerts regulars, concursos per a la millor música treball, etc. Un sistema musical educatiu de tipus europeu. A Sant Petersburg (1862) i Moscou (1866).) es van obrir conservatoris. Al segle XIX es va prestar molta atenció al estudi del folklore. Russos Els compositors consideraven la música popular com una font d'inspiració. Van recollir cançons populars i sovint les utilitzaven en les seves obres, mentre que sense perdre l'originalitat del llenguatge musical propi. La cultura musical russa de la primera meitat del XIX es caracteritza per un augment d'atenció a l'òpera i a la música vocal de cambra. Serios interès per la simfonia va aparèixer només a la segona meitat del segle. Especialment populars van ser Programa obres simfòniques, incloses les simfòniques miniatura. Llavors, quin dels compositors es trobava als orígens de l'escola russa de composició? Mikhaïl Ivànovitx Glinka (1804-1857), havent rebut un musical seriós educació a Europa, va ser el primer a comprendre profundament les peculiaritats del rus Música nacional. Les habilitats de composició de Glinka es van manifestar més clarament en dues òperes: "Una vida pel tsar" ("Ivan Susanin") i "Ruslan i Liudmila". Ell va crear mostres de l'òpera nacional russa - òpera heroica-èpica i òpera - Conte de fades. "Una vida pel tsar" està escrita sobre una trama històrica i patriòtica. El compositor es va dirigir als esdeveniments de principis del segle XVII: la lluita del poble rus contra els conqueridors polonesos. L'òpera de conte de fades "Ruslan i Liudmila" està escrita a l'argument del poema homònim d'A.S. Puixkin. Un paper important en la creació d'una imatge el té l'orquestra. Les obres de Glinka en el camp de la música simfònica i de cambra són interessants. música vocal. Molts romanços coneguts, com "Jo, aquí, Inezilia", "Recordo un moment meravellós" està escrit en els poemes de Puixkin. A les paraules de N.V. El compositor titellaire va crear un cicle de 12 romances "Adéu a Sant Petersburg", així com la famosa novel·la "Doubt", que li encantava interpretar El cantant rus F.I. Chaliapin. Els romanços de Glinka es distingeixen per la seva excepcionalitat Bellesa melòdica. Per a l'orquestra Glinka va escriure obertures simfòniques - "Komarinskaya", "Jota aragonesa", "Nit a Madrid". Peça per a l'orquestra "Vals-fantasia" va preparar l'aparició de valsos simfònics de P.I. Txaikovski. Gràcies al treball de Glinka, l'escola de música russa ha aconseguit reconeixement a Europa. L'obra de P.I. Txaikovski és una pàgina brillant de la història No només art musical domèstic, sinó també estranger. Dins patrimoni creatiu del compositor - 6 simfonies (sense comptar el programa simfonia "Manfred"). Txaikovski es va convertir en el

pioner del gènere Concertinstrumental en la música russa.

Les composicions més famoses són el Primer concert per a piano (1875), el concert per a violí (1878) i Variacions sobre un tema rococó (1876). La música d'aquests Les obres estan plenes de llum, energia alegre i noblesa interior. Un dels llocs centrals de l'òpera pertany a l'òpera. En total, Txaiovski va crear 10 òperes, dues de les quals són "Eugene Onegin" (1878) i "La dama de pique" (1890) són considerats els millors exemples de drama musical en la música russa. P.I. Txaiovski vacanviar la seva actitud pel que fa al contingut musical del ballet. Meravellosa música de "El llac dels signes" (1876), "La bella dorment" (1889) i "El Trencanous" (1892) encara són admirats avui dia. Un lloc significatiu en l'obra de Txaiovski l'ocupen els romanços (escrits més de 100). Les novel·les del compositor són petites obres dramàtiques. Txaiovski el Primer Compositor rus que varenbre un ampli reconeixement a l'estranger. La seva gira es van celebrar a Europa i als EUA. Txaiovski va ser elegit membre de- corresponsal de l'Acadèmia Francesa de Belles Arts i doctor honoris causa Universitat de Cambridge, Regne Unit.

[foto] Modest Petróvitx Mússorgski. (1839-1881) Òpera 1869.), "Khovanshchina" (1872), "Sorochinskaya Fira" - s'han convertit en un fenomen significatiu en la música russa.

[foto] Aleksandr Serguéievitx Dargomijski. (1813-1869) Les millors obres de Dargomijski inclouen l'òpera "Rusalka" (1855) i òpera inacabada "El convidat de pedra" (1866-1869). En creativitat El lloc central del compositor l'ocupen els romanços. (Més de 100 romanços.). El més famós - "T'estimava (sobre els poemes d'A.S. Puixkin), "I avorrit i trist", "Estic trist" (sobre poemes M.Y. Lérmontov).

[foto] Mily Alekseevich Balakirev (1836 o 1837 – 1910) En el desenvolupament de l'art musical nacional del segle XIX, un paper especial Jugat M.A. Balàkirev. Va ser el fundador i líder de la comunitat creativa Compositors russos, que van passar a la història de la música com Balakirevsky Reunions sistemàtiques del cercle convertides en Escola de Composició. El 1862 Balàkirev es va convertir en un dels fundadors i director de l'Escola Lliure de Música. L'objectiu principal de la Els organitzadors havien d'introduir al públic en general en l'art de la música. Dins Balàkirev preferia l'obra del seu propi compositor Música instrumental. En les seves composicions per a orquestra simfònica, es va dedicar al folklore.

[foto] Aleksandr Porfirievitx Borodín (1833 – 1887) Borodín és autor de l'òpera "El príncep Igor", tres simfonies, música de cambra. Obres instrumentals i pianístiques, romanços i cançons. Òpera "El príncep Igor" es va convertir en un exemple de l'estil operístic rus, en el qual l'històric L'averitat es combina amb un drama profund i lletres sentides. Borodin Vaig treballar en aquest assaig durant 18 anys, però mai el vaig acabar: de sobte La mort va truncar l'obra. L'òpera va ser presentada pels amics de Borodín - Rimsky - Korsakov i Glazunov.

[foto] Nikolai Andréievitx Rimski – Kórsakov (1844 – 1908) La base del patrimoni creatiu estava formada per òperes, moltes de les quals van ser escrites d'acord amb obres d'escriptors russos. Les més famoses són "La donzella de Pskov" (1872).), "May Night" (1879), òpera - conte de fades "Ladonzella de neu" (1881 basat en l'obra teatral Ostrovski), òpera - ballet "Mlada" (1890), "La nit abans de Nadal" (1895 Gógol), òpera - èpica "Sadko" (1897). Rimski-Kórsakov es va dirigir i al món interior de l'home. Òpera de cambra "Mozart i Salieri" (1897 L'obra de Puixkin és una de les obres més profundes de l'autor. En òpera conte de fades "Sobre el tsar Saltan" (1900 per Puixkin), el compositor recorre a estilització sota el gènere folk. Rimski – Kórsakov va escriure unes 80 romances per a veu i piano sobre poemes d'A.S. Puixkin, A.K. Tolstoi i altres poetes russos. Com a director Rimsky - Korsakov amb El 1874 dirigí orquestres simfòniques, i més tard representacions d'òpera. Parlant de la cultura musical del segle XIX, és impossible no assenyalar els germans Antoni Nikolai Rubinstein. El seu caràcter escènic i pedagògic Les activitats van contribuir al fet que la cultura russa s'establís Tradicions europees de vida concertística i educació musical. Anton Rubinstein és un brillant pianista virtuós. És el fundador i director Conservatori de Sant Petersburg des de 1861. Nikolai Rubinstein és conegut com a pianista, director d'orquestra i professor. Es va convertir en fundador i primer director del Conservatori de Moscou (1866).....

[foto] Vida teatral de Rússia al segle XIX. [foto]

A principis del segle XIX, es va formar una xarxa de teatres imperials russos, que Gestionat "Ministeri de la Cort de Sa Majestat Imperial". Subordinat al tribunal hi havia 3 teatres a Sant Petersburg - Alexandria, Mariinsky i Mikhailovsky - i 2 a Moscou - Grans i petits. Amb l'aparició d'obres de teatre d'A.N. Ostrovsky, I.S. Turgenev, prosa de F.M. La poesia de Dostoievski, el realisme de Nekràsov va arribar a la cultura russa. Actuar L'art va canviar juntament amb la dramàturgia, trencant velles idees sobre Quina és la veritat a l'escenari. El 16 de novembre de 1859 va ser el dia de l'estrena a Teatre Maly de l'obra "La tempesta" d'Ostrovsky. Al voltant de l'actuació va esclatar una tempesta. La primera intèrpret del paper de Katerina va ser la bella actriu L.P. Nikulina - Kositskaya. Amb les obres d'Ostrovski, l'element de la vida russa va irrompre l'escenari, Un llenguatge nou, sucós i modern. A les obres d'Ostrovski, els actors de Maly van brillar al llarg de les dècades següents. G.N. Fedotova, M.N. Ermolova són meravelloses actrius de la petita tiara. Artistes russos del primer de la meitat del segle XIX M.S. Shchepkin, P.S. Mochalov, V.A. Karatygin van romandre a la Record dels descendents com a figures de la llegenda. Shchepkin va interpretar gairebé 600 papers a Les obres de Shakespeare, Molière, Gógol, Ostrovski i Turguénev. Va ser un dels primers a començar Per afirmar el realisme al teatre rus, va crear

laveritat a l'escenari rus. Mochalov és exactament el contrari de Shchepkin. Va protagonitzar obres de teatre Dramatúrgia russa i occidental: Hamlet de Shakespeare, Carl Moore en drama "Els lladres" de Schiller, Chatsky a "Ai de l'enginy". En les produccions d'obres de teatre, rus Els actors van crear imatges que van passar a la història de l'art teatral. Audiència admirat Ekaterina Seménova, Alekseiàkovlev. Aquests actors són completament es reencarnaven en la persona representada. A poc a poc, el Teatre Maly es va convertir en especialitzar-se en produccions dramàtiques, i el Bolxoi en l'òpera i Ballet.

Teatre Bolxoi Petrovski 1825-1853 L'obertura del Teatre Bolxoi Petrovski el 6 de gener de 1825 va ser molt solemnement. Els espectadors que van visitar el nou teatre aquella nit van ser commocionats per la noblesa del disseny arquitectònic i la seva plasmació, l'escala inèdita de l'edifici, la bellesa de la decoració del seu auditori.

L'escriptor Sergei Aksakov va recordar: "El Teatre Bolxoi Petrovski, que va sorgir de ruïnes velles, carbonitzades... Em va sorprendre i encantar... Gran Un edifici enorme, dedicat exclusivament al meu art preferit, ja Només la seva aparició em va emocionar alegrement..."

Abans de l'inici de la representació, el públic va convocar el constructor del teatre Osip Beauvais a l'escenari i el va recompensar amb aplaudiments.

El dia de la inauguració del teatre, es va mostrar el pròleg "El triomf de les muses" A. Alyabyev i A. Verstovsky, al·legòricament que representa com el geni de Rússia amb l'ajuda de muses de les ruïnes d'un teatre cremat va crear un nou bell temple de l'art: el Teatre Bolxoi Petrovski. Dins el pròleg va ser ocupat pels millors actors de la tropa: el geni de Rússia va ser interpretat pels famosos tragèdia Pavel Mochalov, el déu de les arts Apol·lo - cantant Nikolai Lavrov, muses Terpsichore - ballarina principal Felicità Virginia Gullen-Sor. Després de l'entreacte, es va mostrar un ballet de Ferdinand Sor "Sandrillon". "La brillantor del vestuari, la bellesa de l'escenografia, en una paraula, tot teatral L'esplendor aquí es combina, així com en el pròleg, - va escriure el crític V. Odoievski. Donar "igual plaer a tots els habitants de Moscou", la direcció del teatre va decidir repetir aquesta representació l'endemà.

En un matí ennuvolat i gelat de l'11 de març de 1853, per una raó desconeguda, al teatre Es va iniciar un incendi. Les flames van engolir instantàniament tot l'edifici, però amb la màxima força El foc va arrasar a l'escenari i a l'auditori. "Feia por mirar-ho Un gegant embolicat en foc, un testimoni presencial va descriure el foc. - Quan va cremar, nosaltres Semblava que davant dels nostres ulls s'estava morint un home estimat per nosaltres, que dotava nosaltres amb els pensaments i sentiments més bells..."

Els moscovites van lluitar contra les flames durant dos dies, i l'edifici del teatre per al tercer que recorda les ruïnes del Coliseu romà. Les restes de l'edifici es van esmicolar al voltant Setmana. En l'incendi es van perdre irremediablement els vestits teatrals, que van ser recollits de finals del segle XVIII, excel·lent escenografia d'actuacions, l'arxiu de la comparsa, part de biblioteca musical, instruments musicals rars.

"Hi ha esdeveniments a Rússia que sorprenen els contemporanis per la seva velocitat i grandesa i es presenten en forma de miracles a la posteritat llunyana - va escriure "Moscou Vedomosti" 17 de gener de 1825 - Aquest pensament neix naturalment a l'ànima Un rus en cada incident que acostava la nostra pàtria al medi ambient Potències europees, aquest pensament sorgeix en l'ànima quan es mira el Gran Teatre Petrovsky, com un fènix de les ruïnes que aixecava les seves muralles en un nou esplendor i esplendor."

Es va aprovar el projecte de l'edifici del teatre, elaborat pel professor A. Mikhailov per l'emperador Alexandre I el 1821, i la seva construcció va ser confiada a l'arquitecte Ossip Bové.

Un dels teatres més grans d'Europa, va ser construït en el lloc de l'edifici de teatre, però la façana donava a la plaça del Teatre ... El Teatre Bolxoi 1856-1917 El 20 d'agost de 1856, el Teatre Bolxoi, restaurat per A. Kavos, va ser inaugurat a la presència de la família reial i representants de tots els estats per l'òpera de V. Bellini "Els puritans" interpretada per una companyia italiana. Ballet moscovita d'aquest període deu la seva sort al talent del francès Marius Petipa, que es va instal·lar a Petersburg. El coreògraf va venir repetidament a Moscou per posar en escena Desfilada. La més significativa de les seves obres moscovites va ser El Quixot L. Minkus, estrenada el 1869. La versió moscovita d'aquest ballet Petipa va ser traslladada posteriorment a l'escenari de Sant Petersburg.

La creativitat va ser de gran importància per al desenvolupament de la cultura escènica Els debuts del compositor en la música d'òpera són "La Voievoda" (1869) i ballet - "El llac dels cignes" (1877) va tenir lloc a l'escenari del Teatre Bolxoi. Aquí va néixer l'òpera "Eugene Onegin" (1881), la primera prova al gran escenari després de la producció del Conservatori de 1879; l'òpera "Mazepa" (1884), un dels cims de l'òpera, va ser publicada per primera vegada l'obra del compositor; la versió final de l'òpera "El ferrer Vakula", que va rebre un nou nom en l'obra de 1887 "Cherevichki". Per cert l'estrena de "Cherevichki" al Teatre Bolxoi el 19 de gener de 1887 va ser també el debut de Txaiovski al podi del director d'òpera.

Una actuació memorable en els annals del teatre va ser la primera representació el 16 de desembre 1888 del drama popular de Mússorgski "Borís Godunov". La primera de les òperes N. Rimski-Kórsakov va veure la llum de la rampa del Teatre Bolxoi "La donzella de neu" (1893), i després "La nit abans de Nadal" (1898). El mateix any, 1898, el teatre per primera vegada va mostrar al públic l'òpera de A. Borodín "El príncep Igor", i dos anys més tard Els amants de l'art coreogràfic es van familiaritzar amb el ballet d'A. Glazunov "Raymonda".

Amb l'expansió del repertori rus, les produccions es van dur a terme simultàniament les millorsobres de compositors estrangers. A òperes posades en escena anteriorment va afegir "Rigoletto", "Aida", "La Traviata" de G. Verdi, "Faust" i "Romeu i Julieta" de Ch. Gounod, "Carmen" de G. Bizet, "Tannhäuser", "Die Walküre", "Lohengrin" R. Wagner et al. La companyia d'òpera del teatre de finals del segle XIX - principis del XX té molts cantantsdestacats. Entre els noms gloriosos dels anys passats hi ha Eulalia Kadmira, Anton Bartsal, PavelHohlov, Nadejda Salina, Ivan Gryzunov, Margarita Gunova, A l'escenari del teatre en aquests anys hiha cantants, noms que aviat es fan àmpliament coneguts no només a Rússia, sinó també per al'estranger - Leonid Sobinov, Fiódor Chaliapin, Antonina Nezhdanova. Fructífera va ser l'activitat al teatre de Sergei Rakhmàninov, que es va declarar i al podi deldirector per un músic brillant. Rakhmàninov va millorar la qualitat Sons dels clàssics de l'òperarussa al teatre. Per cert, amb el nom de Rakhmàninov El trasllat de la consola del conductor al llocon es troba ara, abans El director es va situar darrere de l'orquestra, de cara a l'escenari.

El 1899, "La bella dorment" es va representar per primera vegada al Teatre Bolxoi. Producciód'aquest ballet, que va establir la mancomunitat de la música i la dansa en el ballet rus teatre, vaser l'inici d'un llarg i feliç treball a Moscou com a coreògraf, llibretista i professor AlexanderGorsky. Un gran grup va treballar amb ell artistes amb talent - Ekaterina Geltser, Vera Karalli, Sofia Fedorova, Alexandra Balashova, Vasily Tikhomirov, Mikhail Mordkin, direcció i el compositorAndrei Arende i altres pel disseny de la nova producció del ballet "Don Quixot" (1900) Gorsky vaconvidar per primera vegada els joves artistes de Konstantin Korovin i Alexander Golovin, els futursgrans mestres del teatre Pintura. L'apogeu de l'obra de Gorsky va ser el ballet "Salammbô" d'A.Arends (1910). Aquí el coreògraf va aconseguir una harmoniosa fusió de música de ball, Disseny ibase literària de l'obra.

El desenvolupament reeixit del ballet de Moscou es fa tan evident que Molts mestres de dansa de SantPetersburg busquen l'oportunitat de participar en representacions del Teatre Bolxoi. Matilde veniasovint a Moscou de gira Kshesinskaya, Anna Pavlova, Mikhaïl Fokin i altres, i el 1911 Moscou lacompanyia va ser convidada a Londres per escenificar una obra de teatre en honor de la CoronacióJordi V. En el concurs per al projecte de restauració de l'edifici del teatre, el pla va guanyar, representat per Albert Cavos.

Kavos, conservant la disposició i el volum de l'edifici Beauvais, va augmentar l'alçada, va canviarles proporcions i va reelaborar la decoració arquitectònica. Dins En particular, als laterals del'edifici es van construir esveltes galeries de ferro colat amb Llums. Els contemporanis vanassenyalar l'aspecte d'aquesta columnata, especialment bella A la nit, quan es mira de lluny, apareixen diverses làmpades enceses un fil de diamants que recorre el teatre.

El grup d'alabastre d'Apol·lo, que adornava el Teatre Beauvais, va morir en un incendi. Per crear-neun de nou, Kavos va convidar el famós escultor rus Peter Klodt (1805-1867), autor dels famososquatres grups eqüestres d'Anítxkov pont sobre el riu Fontanka a Sant Petersburg.

Klodt va crear l'ara mundialment famós grup escultòric amb Apol·lo. Va ser fosa a les fàbriques delduc de Lichtenberg de metall Aliatge galvanitzat amb coure vermell.

La mida del grup s'ha convertit en un metre i mig més alt que l'anterior i arriba als 6,5 metres enAltura. S'empeny cap endavant i es col·loca sobre un pedestal al llarg de la carena de la teuladaPòrtic.

... Quatre cavalls, disposats en una fila, corren a galopar, arrossegant-se darrere Una quadriga ésun antic carro sobre dues rodes. Déu els controla Apol·lo, el seu cap està coronat amb una corona, ala mà esquerra hi ha una lira... Durant la reconstrucció de l'auditori, Kavos va canviar la forma de la sala, reduint-la a escenari, va aprofundir el fossat de l'orquestra. Darrere dels seients del pati de butaques, on era jogaloria, va arranjar un amfiteatre. Les dimensions de l'auditori han esdevingut: gairebé iguals Laprofunditat i l'amplada són d'uns 30 metres, l'alçada és d'uns 20 metres. Visual La sala va començara acollir més de 2000 espectadors.

D'aquesta forma, el Teatre Bolxoi ha sobreviscut fins als nostres dies, amb l'excepció de Petitesreordenacions internes i externes.

El mateix Kavos va escriure sobre l'arquitectura de l'auditori del Teatre Bolxoi: "Jo Vaig intentardecorar l'auditori de la manera més magnífica possible i al mateix temps Les possibilitats sónfàcils, al gust del Renaixement barrejat amb l'estil bizantí. Color blanc, cortines carmesíbrillants plenes d'or de l'interior de les lògies, diferents arabescos de guix a cada pis i l'efecteprincipal de l'auditori: un gran candelabre de tres files de llums i decorat Canelobre de cristall: tot això mereixia l'aprovació universal".